

Tabel de concordanță

1.	Titlul actului UE, inclusiv cea mai recentă modificare, nr.CELEX		
	Directiva delegată (UE) 2017/593 a Comisiei din 7 aprilie 2016 de completare a Directivei 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește protejarea instrumentelor financiare și a fondurilor care aparțin clienților, obligațiile de guvernanță a produsului și normele aplicabile la acordarea sau primirea de onorarii, comisioane sau alte tipuri de beneficii pecuniare sau nepecuniare, CELEX 32017L0593, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 87 din 31 martie 2017, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Directiva delegată (UE) 2021/1269 a Comisiei din 21 aprilie 2021		
2.	Titlul proiectului de act normativ național		
	Lege privind piețele instrumentelor financiare și activitățile de investiții		
3.	Gradul general de compatibilitate:		
	Parțial compatibil		
4.	Autoritatea/persoana responsabilă		
	Comisia Națională a Pieței Financiare		
5.	Data întocmirii/actualizării		
	18 martie 2026		
Actul Uniunii Europene		Gradul de compatibilitate	Observațiile
6		8	9
CAPITOLUL I DOMENIUL DE APLICARE <i>Articolul 1</i> Domeniul de aplicare și definițiile (1) Prezenta directivă li se aplică firmelor de investiții și societăților de administrare în conformitate cu articolul 6 alineatul (4) din Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului (4) și administratorilor de fonduri de investiții alternative în conformitate cu articolul 6 alineatul (6) din Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului (5). (2) În sensul capitolelor II, III și IV ale prezentei directive, trimiterile la firme de investiții și instrumente financiare cuprind și instituțiile de credit și depozitele structurate în legătură cu toate cerințele menționate la articolul 1 alineatele (3) și (4) din Directiva 2014/65/UE. (3) „Operațiune de finanțare prin titluri” înseamnă o tranzacție astfel cum este definită la articolul 3 punctul 11 din Regulamentul 2015/2365 al Parlamentului European și al		Prevederi UE netranspuse	Va fi transpus ulterior în acte normative elaborate de CNPF, în temeiul și conform art.168 alin.(3) din proiectul de lege.

<p>Consiliului (6) privind transparența operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare și transparența reutilizării.</p> <p>(4) „Fond specializat în instrumente ale pieței monetare” înseamnă un organism de plasament colectiv care este autorizat în temeiul Directivei 2009/65/CE sau care face obiectul supravegherii și care, după caz, este autorizat de o autoritate în temeiul dreptului intern al statului membru ce acordă autorizația și îndeplinește toate condițiile următoare:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) obiectivul prioritar investițional al acestuia constă în menținerea valorii nete a activelor organismului, fie constant la paritate (după scăderea profitului), fie la valoarea capitalului inițial al investitorilor plus profitul; (b) pentru a putea realiza respectivul obiectiv prioritar investițional, organismul investește exclusiv în instrumente de înaltă calitate ale pieței monetare cu o scadență sau o scadență reziduală de cel mult 397 de zile ori cu ajustări regulate ale randamentului care corespund acestei scadențe și cu o scadență medie ponderată de 60 de zile. De asemenea, organismul poate realiza obiectivul menționat anterior investind suplimentar în depozite la instituții de credit; (c) organismul asigură lichiditate prin decontări în aceeași zi sau în ziua următoare. <p>În sensul literei (b), se consideră că un instrument al pieței monetare este de înaltă calitate dacă societatea de administrare/firma de investiții își efectuează propria evaluare documentată a calității creditului pentru instrumentele pieței monetare care să îi permită să considere că un anumit instrument al pieței monetare este de înaltă calitate. Dacă una sau mai multe agenții de rating de credit înregistrate și supravegheate de ESMA au acordat instrumentului ratinguri, în evaluarea internă a societății de administrare/firmei de investiții ar trebui să se aibă în vedere și respectivele ratinguri de credit.</p>			
<p style="text-align: center;">CAPITOLUL II PROTEJAREA INSTRUMENTELOR FINANCIARE ȘI A FONDURILOR CLIENȚILOR <i>Articolul 2</i></p>	<p>Articolul 42. Mecanisme de protejare a instrumentelor financiare și a fondurilor clienților</p>	<p>Compatibil</p>	

<p align="center">Protejarea instrumentelor financiare și a fondurilor clienților</p> <p>(1) Statele membre prevăd obligația ca firmele de investiții să îndeplinească următoarele cerințe:</p> <p>(a) ținerea înregistrărilor și conturilor astfel încât să poată în orice moment și fără întârziere să distingă activele deținute pentru un client atât de activele deținute pentru un alt client, cât și de activele proprii;</p> <p>(b) păstrarea înregistrărilor și conturilor într-un mod care să asigure acuratețea și, în special, corespondența acestora cu instrumentele financiare și fondurile deținute pentru clienți, precum și posibilitatea ca acestea să fie utilizate ca pistă de audit;</p> <p>(c) efectuarea de reconcilieri periodice între conturile și înregistrările proprii și cele ale tuturor părților terțe care dețin activele în cauză;</p> <p>(d) luarea măsurilor necesare pentru a se asigura că toate instrumentele financiare ale clienților depuse la o parte terță, în conformitate cu articolul 3, pot fi identificate separat de instrumentele financiare care aparțin firmei de investiții și de instrumentele financiare care aparțin părții terțe în cauză, prin intermediul conturilor intitulate diferit în registrele părții terțe sau prin intermediul altor măsuri echivalente care asigură același nivel de protecție;</p> <p>(e) luarea măsurilor necesare pentru a se asigura că fondurile clienților depuse, în conformitate cu articolul 4, la o bancă centrală, o instituție de credit sau o bancă autorizată dintr-o țară terță ori la un fond specializat în instrumente ale pieței monetare sunt păstrate într-un cont sau în conturi identificate separat de conturile utilizate pentru păstrarea fondurilor care aparțin firmei de investiții;</p> <p>(f) introducerea unor mecanisme organizatorice adecvate pentru reducerea la minimum a riscului de pierdere sau diminuare a valorii activelor clienților sau a drepturilor aferente respectivelor active, ca urmare a utilizării necorespunzătoare a activelor, a fraudei, a administrării necorespunzătoare, a modului inadecvat de păstrare a registrelor sau a neglijenței.</p>	<p>(4) Pentru asigurarea protecției instrumentelor financiare și a fondurilor clienților, firmele de investiții asigură respectarea următoarelor cerințe:</p> <p>a) păstrează înregistrările și evidența conturilor astfel încât să poată în orice moment și fără întârziere să distingă activele deținute pentru un client atât de activele deținute pentru un alt client, cât și de activele proprii;</p> <p>b) păstrează înregistrările și evidența conturilor într-un mod care să asigure acuratețea și, în special, corespondența acestora cu instrumentele financiare și fondurile deținute pentru clienți, precum și posibilitatea ca acestea să fie utilizate ca o modalitate prin care auditorii firmei de investiții să poată verifica în orice moment succesiunea oricărei operațiuni efectuate;</p> <p>c) efectuează reconcilieri periodice între conturile și înregistrările proprii și cele ale tuturor părților terțe care dețin activele respective;</p> <p>d) adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că toate instrumentele financiare ale clienților depuse la o parte terță pot fi identificate separat de instrumentele financiare care aparțin firmei de investiții și de instrumentele financiare care aparțin părții terțe în cauză, fie prin intermediul conturilor intitulate diferit în registrele părții terțe, fie prin alte măsuri echivalente care asigură același nivel de protecție;</p> <p>e) adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că fondurile clienților depuse la o bancă centrală, o bancă, o instituție de credit sau la o bancă autorizată dintr-o</p>		
--	---	--	--

	<p>țară terță ori la un fond specializat în instrumente ale pieței monetare sunt păstrate într-un cont sau în conturi identificate separat de conturile utilizate pentru păstrarea fondurilor care aparțin firmei de investiții;</p> <p>f) instituie și aplică mecanisme organizatorice adecvate pentru reducerea la minimum a riscului de pierdere sau diminuare a valorii activelor clienților sau a drepturilor aferente respectivelor active, ca urmare a utilizării necorespunzătoare a activelor, a fraudei, a administrării necorespunzătoare, a modului inadecvat de păstrare a registrelor sau a neglijenței.</p>		
<p>(2) În cazul în care, pe baza legislației aplicabile, în special a legislației privind proprietatea sau insolvabilitatea, firmele de investiții nu se pot conforma alineatului (1) de la prezentul articol pentru protejarea drepturilor clienților, cu scopul de a respecta cerințele prevăzute la articolul 16 alineatele (8) și (9) din Directiva 2014/65/UE, statele membre prevăd obligația firmelor de investiții de a institui mecanisme prin care să se asigure că activele clienților sunt protejate, astfel încât să se atingă obiectivele prevăzute la alineatul (1) de la prezentul articol.</p>		Prevederi UE neaplicabile	<p>Dispoziția nu este incidentă, întrucât aceasta se referă la situații în care legislația națională privind proprietatea sau procedurile de insolvabilitate ar împiedica aplicarea cerințelor de protejare a activelor clienților. Cadrul juridic național nu instituie astfel de limitări.</p>
<p>(3) În cazul în care legislația aplicabilă în jurisdicția în care sunt păstrate fondurile sau instrumentele financiare ale clientului împiedică firmele de investiții să respecte dispozițiile alineatului (1) litera (d) sau (e), statele membre prevăd cerințe cu efect echivalent în ceea ce privește protejarea drepturilor clienților.</p> <p>Atunci când recurg la astfel de cerințe echivalente, în temeiul articolului 2 alineatul (1) litera (d) sau (e), statele membre se asigură că firmele de investiții aduc la cunoștința clienților faptul că, în astfel de cazuri, aceștia nu beneficiază de dispozițiile cuprinse în Directiva 2014/65/UE și în prezenta directivă.</p>		Prevederi UE neaplicabile	<p>Dispoziția nu este incidentă, întrucât aceasta reglementează situații în care legislația jurisdicției în care sunt păstrate fondurile sau instrumentele financiare ale clientului ar împiedica aplicarea cerințelor de separare a activelor, situație care nu rezultă din cadrul normativ național.</p>

<p>(4) Statele membre se asigură că drepturile de proprietate, de sechestru sau de compensare asupra instrumentelor financiare sau a fondurilor unui client care permit unei părți terțe să dispună de instrumentele financiare sau de fondurile clientului pentru a recupera datorii care nu au legătură cu clientul sau cu furnizarea de servicii către client nu sunt autorizate, cu excepția cazului în care acest lucru este prevăzut în legislația aplicabilă din jurisdicția țării terțe în care sunt păstrate fondurile sau instrumentele financiare ale clienților.</p>	<p>(6) Creditorii firmei de investiții, alții decât clienții specificați la alin.(1) și (2) în privința instrumentelor financiare și fondurilor care le aparțin, nu pot obține grevarea/sechestrarea, prin aplicarea măsurilor de asigurare a executării, asupra instrumentelor financiare și a fondurilor specificate la alin.(1) și (2), precum și nu pot proceda la executarea acestora, inclusiv prin executare silită sau compensare, sub nici o formă, inclusiv în cazul insolvenței firmei de investiții.</p> <p>(7) Prevederile alin.(6) nu sunt aplicabile în oricare dintre următoarele cazuri:</p> <p>a) contractul încheiat între firma de investiții și client prevede dreptul firmei de investiții de a constitui drepturi de proprietate, de garanție, de retenție ori de compensare asupra instrumentelor financiare sau fondurilor clientului;</p> <p>b) legislația aplicabilă a jurisdicției țării terțe în care sunt păstrate fondurile sau instrumentele financiare ale clienților permite aplicarea grevărilor, sechestrelor sau compensării în privința acestora.</p>	<p>Compatibil</p>	
<p>Statele membre prevăd ca firmele de investiții să își informeze clienții dacă sunt obligate să încheie acorduri care creează astfel de drepturi de proprietate, de sechestru sau de compensare și să le indice acestora riscurile care au legătură cu respectivele acorduri.</p>	<p>(8) Firmele de investiții sunt obligate să informeze în prealabil clienții în cazul în care sunt obligate să încheie acorduri care constituie sau permit constituirea unor drepturi de proprietate, de garanție, de retenție ori de compensare asupra instrumentelor financiare sau fondurilor clienților și să le comunice riscurile asociate acestor acorduri.</p>	<p>Compatibil</p>	

<p>Atunci când firma acordă drepturi de proprietate, de sechestrul sau de compensare asupra instrumentelor financiare sau a fondurilor clienților sau când firmei i-a fost adus la cunoștință faptul că astfel de drepturi au fost acordate, drepturile respective se consemnează în contractele încheiate cu clienții și se înregistrează în contabilitatea internă a firmei, astfel încât să reiasă clar care sunt raporturile de proprietate aferente activelor clienților, în caz de insolvabilitate, de exemplu.</p>	<p>(9) În cazul în care firma de investiții acordă sau i se aduce la cunoștință existența unor drepturi de proprietate, de garanție, de retenție ori de compensare asupra instrumentelor financiare sau fondurilor clienților, drepturile respective se consemnează în contractele încheiate cu clienții și se înregistrează în contabilitatea internă a firmei de investiții, astfel încât să fie asigurată identificarea clară a titularului fiecărui activ și a regimului juridic aplicabil, inclusiv în caz de insolvabilitate.</p>	<p>Compatibil</p>	
<p>(5) Statele membre prevăd obligația ca firmele de investiții să pună la dispoziția următoarelor entități, într-un mod ușor accesibil, informații referitoare la instrumentele financiare și fondurile clienților: autorități competente, practicieni în insolvență desemnați și persoane responsabile cu rezoluția instituțiilor care se confruntă cu dificultăți majore. Informațiile care trebuie puse la dispoziție cuprind următoarele:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) înregistrările și conturile interne conexe care să identifice cu ușurință soldurile fondurilor și instrumentele financiare deținute pentru fiecare client; (b) dacă fondurile clienților sunt deținute de firme de investiții în conformitate cu articolul 4, date despre conturile în care sunt deținute fondurile clienților și despre acordurile relevante cu firmele respective; (c) dacă instrumentele financiare ale clienților sunt deținute de firme de investiții în conformitate cu articolul 3, date despre conturile deschise la părți terțe și despre acordurile relevante cu părțile respective, precum și date despre acordurile relevante cu firmele de investiții respective; (d) date despre părțile terțe care efectuează sarcini conexe (externalizate) și date despre eventualele sarcini externalizate; (e) principalele persoane din firmă implicate în procesele conexe, inclusiv persoanele responsabile cu 	<p>(10) În scopul alin.(6)-(9) din prezentul articol, firmele de investiții sunt obligate să pună la dispoziția organelor competente, administratorilor insolvențării, și persoanelor responsabile cu rezoluția instituțiilor care se confruntă cu dificultăți majore, într-un format ușor accesibil și structurat, informațiile relevante privind instrumentele financiare și fondurile specificate la alin.(1) și (2), care trebuie să includă următoarele:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) înregistrările și conturile interne aferente care permit identificarea cu ușurință a soldurilor fondurilor și a instrumentelor financiare deținute pentru fiecare client; b) date despre conturile în care sunt deținute fondurile clienților și despre acordurile relevante încheiate cu societățile, băncile sau alte instituții implicate; c) date despre părțile terțe care efectuează sarcini conexe (externalizate) și date despre eventualele sarcini externalizate; 	<p>Compatibil</p>	

<p>supravegherea cerințelor firmei în legătură cu protejarea activelor clienților; și acordurile care sunt relevante pentru stabilirea dreptului de proprietate al clienților asupra activelor.</p>	<p>d) principalele persoane din firma de investiții implicate în procesele conexe, inclusiv persoanele responsabile de supravegherea respectării obligațiilor firmei de investiții privind protejarea instrumentelor financiare și a fondurilor clienților; și e) acordurile care sunt relevante pentru stabilirea dreptului de proprietate al clienților asupra activelor.</p>		
<p><i>Articolul 3</i></p> <p>Depunerea instrumentelor financiare ale clienților</p> <p>(1) Statele membre permit firmelor de investiții să depună instrumente financiare pe care le dețin în numele clienților în unul sau mai multe conturi deschise la o parte terță, cu condiția ca firmele să dea dovadă de competență, precauția și diligența cuvenite la selectarea, numirea și verificarea periodică a părții terțe în cauză și a contractelor pentru deținerea și păstrarea în siguranță a instrumentelor financiare respective.</p> <p>Mai precis, statele membre prevăd obligația ca firmele de investiții să țină seama de competențele de specialitate și de reputația pe piață a părții terțe, precum și de eventualele cerințe juridice referitoare la deținerea respectivelor instrumente financiare care ar putea afecta drepturile clienților.</p> <p>(2) Atunci când o firmă de investiții propune să depună instrumente financiare ale clienților la o parte terță, statele membre se asigură că respectiva firmă de investiții depune instrumente financiare numai la o parte terță dintr-o jurisdicție în care păstrarea în siguranță a instrumentelor financiare în contul altei persoane se supune unei reglementări și supravegheri specifice și că partea terță respectivă se supune reglementării și supravegherii specifice în chestiune.</p> <p>(3) Statele membre se asigură că firmele de investiții nu depun instrumentele financiare deținute în numele clienților la o parte terță dintr-o țară terță care nu reglementează deținerea și păstrarea în siguranță a instrumentelor financiare în contul unei alte persoane, cu excepția cazului în care se respectă una dintre următoarele condiții:</p>		<p>Prevederi UE netranspuse</p>	<p>Va fi transpus ulterior în acte normative elaborate de CNPF, în temeiul și conform art.168 alin.(3) din proiectul de lege.</p>

<p>(a) dată fiind natura instrumentelor financiare sau a serviciilor de investiții asociate acestora, firmele de investiții au obligația de a depune respectivele instrumente financiare la o parte terță situată în țara terță în cauză;</p> <p>(b) instrumentele financiare sunt deținute în numele unui client profesional, iar clientul respectiv solicită în scris firmei să depună respectivele instrumente financiare la o parte terță situată într-o țară terță.</p> <p>(4) Statele membre se asigură că cerințele cuprinse la alineatele (2) și (3) se aplică și în cazul în care partea terță și-a delegat altei părți terțe oricare dintre funcțiile referitoare la deținerea și păstrarea în siguranță a instrumentelor financiare.</p>			
<p><i>Articolul 4</i></p> <p>Depunerea fondurilor clienților</p> <p>(1) Statele membre prevăd obligația ca firmele de investiții să plaseze imediat fondurile clienților pe care le primesc în unul sau mai multe conturi deschise la una dintre următoarele instituții:</p> <p>(a) o bancă centrală;</p> <p>(b) o instituție de credit autorizată în conformitate cu Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului (7);</p> <p>(c) o bancă autorizată într-o țară terță;</p> <p>(d) un fond specializat în instrumente ale pieței monetare.</p> <p>Primul paragraf nu se aplică instituțiilor de credit autorizate în temeiul Directivei 2013/36/UE în ceea ce privește depozitele, astfel cum sunt definite în directiva menționată, care sunt deținute de instituția în cauză.</p> <p>(2) Statele membre prevăd obligația ca, atunci când nu depun fonduri ale clienților la o bancă centrală, firmele de investiții să dea dovadă de competență, precauția și diligența cuvenite la selectarea, numirea și verificarea periodică atât a instituției de credit, a băncii sau a fondului de piață monetară în care sunt plasate fondurile, cât și a contractelor pentru deținerea fondurilor respective și să analizeze dacă este necesar ca riscurile să fie diversificate pentru aceste fonduri, în cadrul obligației lor de diligență.</p>		<p>Prevederi UE netranspuse</p>	<p>Va fi transpus ulterior în acte normative elaborate de CNPF, în temeiul și conform art.168 alin.(3) din proiectul de lege.</p>

<p>Statele membre se asigură, în special, că firmele de investiții țin seama de competențele de specialitate și de reputația pe piață a respectivelor instituții sau fonduri de piață monetară, în vederea protejării drepturilor clienților, precum și de eventualele cerințe juridice sau administrative sau practici de pe piață care se referă la deținerea fondurilor clienților și care ar putea afecta drepturile acestora.</p> <p>Statele membre prevăd obligația ca firmele de investiții să se asigure că clienții lor își dau explicit acordul ca fondurile să le fie plasate într-un fond specializat în instrumente ale pieței monetare. Pentru a se asigura că dreptul la acord este efectiv, firmele de investiții informează clienții că fondurile plasate la un fond specializat în instrumente ale pieței monetare nu vor fi deținute în conformitate cu cerințele de protejare a fondurilor clienților care sunt stabilite în prezenta directivă.</p> <p>(3) Statele membre prevăd obligația ca, atunci când depun fonduri ale clienților la o instituție de credit, o bancă sau un fond de piață monetară care face parte din același grup ca firma de investiții, firmele de investiții să limiteze fondurile pe care le depun la orice astfel de entitate din grup sau la o combinație de astfel de entități din grup, astfel încât fondurile să nu depășească 20 % din totalul fondurilor.</p> <p>Firmele de investiții pot să nu respecte această limită dacă pot să demonstreze că, date fiind natura, amploarea și complexitatea activității lor, precum și siguranța oferită de părțile terțe amintite la paragraful anterior și având în vedere, în orice caz, volumul redus de fonduri ale clienților pe care le dețin, cerința de la alineatul precedent nu este proporțională.</p> <p>Firmele de investiții revizuiesc periodic evaluarea efectuată în conformitate cu prezentul paragraf și își comunică evaluările inițiale și revizuite autorităților competente naționale.</p>			
<p><i>Articolul 5</i></p> <p>Utilizarea instrumentelor financiare ale clienților</p> <p>(1) Statele membre nu permit firmelor de investiții să încheie acorduri de operațiuni de finanțare prin titluri folosind instrumentele financiare pe care le dețin în numele unui client sau să utilizeze în alt fel respectivele instrumente financiare fie în cont propriu, fie în contul altei persoane sau al altui client</p>		<p>Prevederi UE netranspuse</p>	<p>Va fi transpus ulterior în acte normative elaborate de CNPF, în temeiul și conform art.168 alin.(3) din proiectul de lege.</p>

<p>al firmei, decât atunci când sunt îndeplinite ambele condiții de mai jos:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) clientul și-a dat în prealabil acordul expres pentru utilizarea instrumentelor în condiții precise, acordul respectiv fiind documentat clar în scris și confirmat prin semnătură sau într-un mod echivalent, iar (b) utilizarea instrumentelor financiare ale respectivului client se limitează la condițiile precise pentru care clientul și-a dat acordul. <p>(2) Statele membre nu permit firmelor de investiții să încheie acorduri de operațiuni de finanțare prin titluri folosind instrumentele financiare deținute în numele unui client într-un cont colectiv („omnibus”) administrat de o parte terță sau să utilizeze în alt fel instrumentele financiare deținute într-un astfel de cont, fie în cont propriu, fie în contul oricărei alte persoane, decât în cazul în care, pe lângă condițiile prevăzute la alineatul (1), se respectă, de asemenea, cel puțin una dintre următoarele condiții:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) orice client ale cărui instrumente financiare sunt deținute într-un cont colectiv trebuie să își fi dat în prealabil acordul expres în conformitate cu alineatul (1) litera (a); (b) firma de investiții trebuie să dispună de sisteme și de metode de control care să asigure că sunt utilizate astfel numai instrumentele financiare aparținând clienților care și-au dat în prealabil acordul expres în conformitate cu alineatul (1) litera (a). <p>Pentru a permite repartizarea corectă a eventualelor pierderi, înregistrările firmei de investiții cuprind informații detaliate referitoare la clientul la ale cărui instrucțiuni a fost efectuată utilizarea instrumentelor financiare, precum și numărul de instrumente financiare utilizate ale fiecărui client care și-a dat acordul.</p> <p>(3) Statele membre se asigură că firmele de investiții iau măsurile corespunzătoare pentru a preveni utilizarea neautorizată a instrumentelor financiare ale clienților în cont propriu sau în contul oricărei alte persoane, cum ar fi:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) încheierea cu clienții a unor acorduri cu privire la măsurile pe care firmele de investiții urmează să le ia 			
---	--	--	--

<p>în cazul în care provizioanele din contul clientului sunt insuficiente la data decontării, cum ar fi luarea cu împrumut a titlurilor corespunzătoare în numele clientului sau lichidarea poziției;</p> <p>(b) monitorizarea atentă de către firma de investiții a capacității sale preconizate de livrare la data decontării și introducerea de măsuri corective dacă acest lucru nu este posibil; și</p> <p>(c) monitorizarea atentă și solicitarea promptă a titlurilor nelivrate care se află în circulație la data decontării și după aceasta.</p> <p>(4) Statele membre se asigură că firmele de investiții adoptă dispoziții specifice pentru toți clienții care să garanteze că debitorul instrumentelor financiare ale clienților oferă garanții reale corespunzătoare și că firmele monitorizează caracterul adecvat continuu al respectivelor garanții reale și iau măsurile necesare pentru a menține echilibrul cu valoarea instrumentelor clienților.</p> <p>(5) Statele membre se asigură că firmele de investiții nu încheie contracte care sunt interzise în temeiul articolului 16 alineatul (10) din Directiva 2014/65/UE.</p>			
<p><i>Articolul 6</i></p> <p>Utilizarea necorespunzătoare a contractelor de garanție cu transfer de proprietate</p> <p>(1) Statele membre prevăd obligația ca firmele de investiții să analizeze în mod corespunzător – și să poată demonstra că au făcut acest lucru – utilizarea contractelor de garanție cu transfer de proprietate în contextul relației dintre obligația clientului față de firma de investiții și activele clientului care fac obiectul unor contracte de garanție cu transfer de proprietate încheiate de firmă.</p> <p>(2) Când analizează și documentează caracterul adecvat al utilizării de contracte de garanție cu transfer de proprietate, firmele de investiții țin seama de toți factorii următori:</p> <p>(a) posibilitatea ca legătura dintre obligația clientului față de firmă și utilizarea de contracte de garanție cu transfer de proprietate să fie doar una slabă, inclusiv probabilitatea ca obligația clientului față de firmă să fie una scăzută sau neglijabilă;</p>		<p>Prevederi UE netranspuse</p>	<p>Va fi transpus ulterior în acte normative elaborate de CNPF, în temeiul și conform art.168 alin.(3) din proiectul de lege.</p>

<p>(b) posibilitatea ca valoarea fondurilor sau a instrumentelor financiare ale clientului care fac obiectul unor contracte de garanție cu transfer de proprietate să depășească semnificativ obligația clientului sau chiar să fie nelimitată, în cazul în care clientul are vreo obligație față de firmă; și</p> <p>(c) posibilitatea ca toate instrumentele financiare sau fondurile clienților să fie incluse în contracte de garanție cu transfer de proprietate, fără a se analiza ce obligație are fiecare client față de firmă.</p> <p>(3) Atunci când recurg la contracte de garanție cu transfer de proprietate, firmele de investiții le pun în vedere clienților profesionali și contrapărților eligibile riscurile implicate și efectul oricărui contract de garanție cu transfer de proprietate asupra instrumentelor financiare și fondurilor clientului.</p>			
<p style="text-align: center;"><i>Articolul 7</i></p> <p>Mecanismele de guvernare pentru protejarea activelor clienților</p> <p>Statele membre se asigură că firmele de investiții numesc un responsabil unic care dispune de competențe suficiente și de autoritatea necesară și care se ocupă special cu chestiuni legate de îndeplinirea de către firme a obligațiilor lor de protejare a instrumentelor financiare și a fondurilor clienților.</p> <p>Statele membre permit firmelor de investiții să decidă, cu respectarea deplină a prezentei directive, dacă responsabilul numit urmează să se dedice exclusiv sarcinii menționate sau dacă acesta își poate îndeplini responsabilitățile cu eficacitate chiar dacă preia și alte responsabilități.</p>	<p>Articolul 42. Mecanisme de protejare a instrumentelor financiare și a fondurilor clienților</p> <p>(5) Firmele de investiții sunt obligate să desemneze o persoană responsabilă unică care trebuie să dispună de competențe profesionale adecvate, precum și de autoritatea necesară, și care să fie responsabilă de supravegherea respectării obligațiilor firmei de investiții privind protejarea instrumentelor financiare și a fondurilor clienților. În acest sens, firmele de investiții sunt în drept să decidă, cu respectarea legislației în vigoare, dacă responsabilul numit urmează să se dedice exclusiv sarcinii menționate sau dacă acesta își poate îndeplini responsabilitățile cu eficacitate chiar dacă preia și alte responsabilități.</p>	<p>Compatibil</p>	

<p align="center"><i>Articolul 8</i></p> <p align="center">Rapoartele auditorilor externi</p> <p>Statele membre prevăd obligația ca firmele de investiții să se asigure că auditorii lor externi prezintă cel puțin o dată pe an autorității competente din statul membru de origine al firmei rapoarte cu privire la caracterul adecvat al măsurilor luate de firmă în temeiul articolului 16 alineatele (8), (9) și (10) din Directiva 2014/65/UE și în temeiul prezentului capitol.</p>	<p>(11) Firmele de investiții sunt obligate să asigure că auditorii externi ai acestora prezintă CNPF, cel puțin o dată pe an, un raport cu privire la caracterul adecvat al măsurilor luate de firma de investiții în temeiul prezentului articol.</p>	<p align="center">Compatibil</p>	
<p align="center">CAPITOLUL III</p> <p align="center">CERINȚELE DE GUVERNANȚĂ A PRODUSULUI</p> <p align="center"><i>Articolul 9</i></p> <p align="center">Obligațiile în materie de guvernanță a produsului pe care le au firmele de investiții producătoare de instrumente financiare</p> <p>(1) Statele membre prevăd obligația ca firmele de investiții să respecte prezentul articol la producerea de instrumente financiare, activitate care cuprinde crearea, dezvoltarea, emiterea și/sau proiectarea de instrumente financiare. Statele membre prevăd obligația ca firmele de investiții producătoare de instrumente financiare să îndeplinească, într-un mod corespunzător și proporțional, cerințele relevante de la alineatele (2)-(15), ținând seama de natura instrumentului financiar, de serviciul de investiții și de piața-țintă a produsului în cauză.</p> <p>(2) Statele membre prevăd obligația ca firmele de investiții să stabilească, să introducă și să mențină proceduri și măsuri prin care asigură faptul că la producerea instrumentelor financiare se respectă cerințele referitoare la gestionarea corespunzătoare a conflictelor de interese, inclusiv remunerația. Mai precis, firmele de investiții producătoare de instrumente financiare se asigură că proiectarea unui anumit instrument financiar, inclusiv a caracteristicilor acestuia, nu afectează clienții finali și nu creează probleme cu integritatea pieței prin faptul că permite firmei respective să își atenueze și/sau cedeze propriile riscuri sau expuneri față de activele-suport ale produsului, în cazul în care firma de investiții deține deja activele-suport pe cont propriu.</p> <p>(3) Statele membre prevăd obligația ca firmele de investiții să analizeze potențialele conflicte de interese de fiecare dată</p>		<p align="center">Prevederi UE netranspuse</p>	<p>Va fi transpus ulterior în acte normative elaborate de CNPF, în temeiul și conform art.168 alin.(3) din proiectul de lege.</p>

<p>când este produs un instrument financiar. Mai precis, firmele evaluează dacă instrumentul financiar creează o situație în care clienții finali ar putea fi afectați în cazul în care preiau:</p> <p>(a) o expunere opusă celei deținute anterior de firma însăși; sau</p> <p>(b) o expunere opusă celei pe care firma dorește să o dețină după vânzarea produsului.</p> <p>(4) Statele membre se asigură că, înainte de a decide să continue cu lansarea unui produs, firmele de investiții analizează dacă instrumentul financiar ar putea reprezenta o amenințare pentru buna funcționare a piețelor financiare sau pentru stabilitatea acestora.</p> <p>(5) Statele membre prevăd obligația ca firmele de investiții să se asigure că personalul relevant implicat în producerea de instrumente financiare dispune de competențele de specialitate necesare pentru a înțelege caracteristicile și riscurile instrumentelor financiare pe care intenționează să le producă.</p> <p>(6) Statele membre prevăd obligația ca firmele de investiții să se asigure că organul de conducere exercită un control efectiv asupra procesului desfășurat de firmă în materie de guvernanță a produsului. Firmele de investiții se asigură că în rapoartele de conformitate transmise organului de conducere sunt furnizate în mod sistematic și informații cu privire la instrumentele financiare produse de firmă, inclusiv informații cu privire la strategia de distribuție. Firmele de investiții pun rapoartele la dispoziția autorității competente, la cererea acesteia.</p> <p>(7) Statele membre prevăd obligația ca firmele de investiții să se asigure că persoana care îndeplinește funcția de verificare a conformității monitorizează dezvoltarea și revizuirea periodică a mecanismelor de guvernanță a produsului, în vederea detectării oricărui risc de nerespectare, de către firmă, a obligațiilor prevăzute la prezentul articol.</p> <p>(8) Statele membre prevăd obligația firmelor de investiții ca, atunci când colaborează unele cu altele, inclusiv cu entități care nu sunt autorizate și supravegheate conform Directivei 2014/65/UE sau cu firme din țări terțe pentru crearea, dezvoltarea, emiterea și/sau proiectarea unui produs, să</p>			
---	--	--	--

<p>stabilească într-un acord scris responsabilitățile care revin fiecăreia dintre ele.</p> <p>(9) Statele membre prevăd obligația ca firmele de investiții să identifice, la un nivel suficient de detaliere, potențiala piață-țintă pentru fiecare instrument financiar și să specifice tipul (tipurile) de client cu ale cărui nevoi, caracteristici și obiective este compatibil instrumentul financiar. În cadrul acestui proces, firma identifică grupul (grupurile) de clienți cu ale căror nevoi, caracteristici și obiective nu este compatibil instrumentul financiar. Atunci când un instrument financiar este produs prin colaborarea mai multor firme de investiții, nu este necesar să fie identificată decât o singură piață-țintă. Firmele de investiții producătoare de instrumente financiare care sunt distribuite prin alte firme de investiții determină nevoile și caracteristicile clienților cărora li se potrivește produsul pe baza cunoștințelor teoretice și a experienței anterioare în ceea ce privește instrumentul financiar respectiv sau instrumente financiare similare, piețele financiare și nevoile, caracteristicile și obiectivele potențialilor clienți finali.</p> <p>(10) Statele membre prevăd obligația ca firmele de investiții să își supună instrumentele financiare unei analize pe bază de scenarii în care se evaluează ce riscuri de rezultate slabe pentru clienții finali prezintă produsul și în ce condiții ar putea apărea respectivele rezultate. Firmele de investiții evaluează modul în care se comportă instrumentul financiar în condiții negative, analizând ce s-ar întâmpla, de exemplu:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) dacă se deteriorează condițiile de piață; (b) dacă producătorul sau o parte terță implicată în producerea sau funcționarea instrumentului financiar întâmpină dificultăți financiare sau dacă se materializează vreun alt risc de contraparte; (c) dacă instrumentul financiar nu se dovedește a fi viabil din punct de vedere comercial; sau (d) dacă cererea pentru respectivul instrument financiar este mult mai mare decât s-a anticipat, ceea ce solicită excesiv resursele firmei și/sau piața instrumentului-suport. 			
---	--	--	--

<p>(11) Statele membre prevăd obligația ca firmele de investiții să stabilească dacă un instrument financiar corespunde nevoilor, caracteristicilor și obiectivelor identificate ale pieței-țintă, examinând inclusiv:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) dacă profilul de risc/randament corespunde pieței-țintă; și (b) dacă modul de proiectare a instrumentului financiar este determinat de caracteristici care sunt de folos clientului, și nu de un model de afaceri a cărui rentabilitate se bazează pe rezultate slabe pentru client. <p>(12) Statele membre se asigură că firmele de investiții analizează structura tarifară propusă pentru instrumentul financiar, examinând inclusiv:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) dacă costurile și taxele aferente instrumentului financiar sunt compatibile cu nevoile, obiectivele și caracteristicile pieței-țintă; (b) dacă taxele nu subminează perspectivele de randament ale instrumentului financiar, cum ar fi în cazul în care costurile sau taxele egalează, depășesc sau anulează aproape toate avantajele fiscale preconizate în legătură cu un instrument financiar; și (c) dacă structura tarifară a instrumentului financiar are gradul adecvat de transparență pentru piața-țintă, astfel încât să nu disimuleze taxe și nici să nu fie prea complexă pentru a fi înțeleasă. <p>(13) Statele membre prevăd obligația ca firmele de investiții să se asigure că informațiile referitoare la un instrument financiar care le sunt furnizate firmelor distribuitoare cuprind și informații cu privire la canalele potrivite de distribuție a instrumentului financiar, la procesul de aprobare a produsului și la evaluarea pieței-țintă și că respectivele informații corespund unui standard adecvat, care permite firmelor distribuitoare să înțeleagă și să recomande sau să vândă instrumentul financiar în mod corect.</p> <p>(14) Statele membre prevăd obligația ca firmele de investiții să își revizuiască instrumentele financiare produse cu regularitate, ținând seama de orice eveniment care ar putea influența în mod semnificativ riscul potențial pentru piața-</p>			
---	--	--	--

<p>țintă identificată. Firmele de investiții analizează dacă instrumentul financiar continuă să corespundă nevoilor, caracteristicilor și obiectivelor pieței-țintă și dacă este distribuit pe piața-țintă sau dacă acesta ajunge la clienți cu ale căror nevoi, caracteristici și obiective nu este compatibil.</p> <p>(15) financiare înainte de orice altă emiterie sau relansare, dacă au cunoștință de vreun eveniment care ar putea influența în mod semnificativ riscul potențial pentru investitori, și să verifice la intervale regulate dacă instrumentele financiare funcționează în modul prevăzut. Firmele de investiții determină periodicitatea de revizuire a instrumentelor lor financiare pe baza unor factori relevanți, cum ar fi factori legați de complexitatea sau de natura inovatoare a strategiilor de investiții urmărite. De asemenea, firmele stabilesc ce evenimente cruciale ar putea influența riscul potențial sau perspectivele de randament ale instrumentului financiar, cum ar fi:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) depășirea unui prag care ar influența profilul de randament al instrumentului financiar; sau (b) solvabilitatea anumitor emitenți ale căror titluri sau garanții ar putea avea efecte asupra performanței instrumentului financiar. <p>Statele membre se asigură că, atunci când se produc astfel de evenimente, firmele de investiții iau măsurile corespunzătoare, care pot consta în:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) furnizarea oricărei informații relevante cu privire la eveniment și la consecințele acestuia asupra instrumentului financiar către clienți sau către firmele distribuitoare ale instrumentului financiar, în cazul în care instrumentul financiar nu este oferit sau vândut clienților direct de către firma de investiții; (b) modificarea procesului de aprobare a produsului; (c) sistarea emiterii instrumentului financiar; (d) modificarea instrumentului financiar pentru evitarea unor clauze contractuale abuzive; (e) analizarea caracterului potrivit al canalelor prin care sunt vândute instrumentele financiare, când firmele constată că instrumentul financiar nu este vândut cum era preconizat; 			
---	--	--	--

(f) contactarea firmelor distribuitoare în vederea discutării unei modificări a procesului de distribuție; (g) încheierea relației cu firma distribuitoare; sau (h) informarea autorității competente relevante.			
<p style="text-align: center;"><i>Articolul 10</i></p> <p>Obligațiile în materie de guvernanță a produsului pe care le au firmele distribuitoare</p> <p>(1) Statele membre prevăd obligația ca firmele de investiții să îndeplinească, într-un mod corespunzător și proporțional, atunci când stabilesc gama de instrumente financiare – emise de ele însele sau de alte firme – și de servicii pe care intenționează să le ofere sau să le recomande clienților, cerințele relevante prevăzute la alineatele (2)-(10), ținând seama de natura instrumentului financiar, de serviciul de investiții și de piața-țintă a produsului.</p> <p>Statele membre se asigură că cerințele prevăzute de Directiva 2014/65/UE sunt îndeplinite și de firmele de investiții care oferă sau recomandă instrumente financiare produse de entități care nu intră în domeniul de aplicare al Directivei 2014/65/UE. În cadrul acestui proces, aceste firme de investiții dispun de măsuri eficace pentru a se asigura că obțin suficiente informații cu privire la respectivele instrumente financiare de la respectivele firme producătoare.</p> <p>Firmele de investiții determină piața-țintă a respectivului instrument financiar, chiar dacă piața-țintă nu a fost definită de către firma producătoare.</p> <p>(2) Statele membre prevăd obligația ca firmele de investiții să dispună de măsuri adecvate de guvernanță a produsului, pentru a se asigura că produsele și serviciile pe care intenționează să le ofere sau să le recomande sunt compatibile cu nevoile, caracteristicile și obiectivele unei piețe-țintă identificate și că strategia de distribuție avută în vedere corespunde pieței-țintă identificate. Firmele de investiții identifică și evaluează în mod corespunzător circumstanțele și nevoile clienților pe care intenționează să se concentreze, astfel încât să se asigure că interesele clienților nu sunt compromise ca urmare a unor presiuni comerciale sau financiare. În cadrul acestui proces, firmele identifică</p>		<p style="text-align: center;">Prevederi UE netranspuse</p>	<p style="text-align: center;">Va fi transpus ulterior în acte normative elaborate de CNPF, în temeiul și conform art.168 alin.(3) din proiectul de lege.</p>

<p>grupurile de clienți cu ale căror nevoi, caracteristici și obiective nu este compatibil produsul sau serviciul.</p> <p>Statele membre se asigură că firmele de investiții obțin de la firmele producătoare care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2014/65/UE informații care le permit să înțeleagă și să cunoască în măsura necesară produsele pe care intenționează să le recomande sau să le vândă, cu scopul de a se asigura că respectivele produse vor fi distribuite în conformitate cu nevoile, caracteristicile și obiectivele pieței-țintă identificate.</p> <p>Statele membre prevăd obligația ca firmele de investiții să ia toate măsurile rezonabile pentru a garanta că obțin, la rândul lor, informații adecvate și fiabile de la firmele producătoare care nu intră în domeniul de aplicare al Directivei 2014/65/UE, pentru a se asigura că produsele vor fi distribuite în conformitate cu caracteristicile, obiectivele și nevoile pieței-țintă. Dacă informațiile relevante nu au fost făcute publice, firma distribuitoare ia toate măsurile rezonabile pentru a obține respectivele informații relevante de la firma producătoare sau de la agentul acesteia. Informațiile publice acceptabile sunt informații care sunt clare și fiabile și care au fost produse pentru respectarea unor cerințe normative, cum ar fi cerințele de informare în temeiul Directivei 2003/71/CE (8) și al Directivei 2004/109/CE (9) ale Parlamentului European și ale Consiliului. Această obligație este relevantă pentru produsele vândute pe piețele primare și secundare și se aplică în mod proporțional, în funcție de gradul în care pot fi obținute informații publice și în funcție de complexitatea produsului.</p> <p>Firmele de investiții utilizează informațiile obținute de la firmele producătoare și informații referitoare la propriii clienți pentru identificarea pieței-țintă și a strategiei de distribuție. Atunci când o firmă de investiții acționează și ca firmă producătoare, și ca firmă distribuitoare, nu este necesară decât o singură evaluare a pieței-țintă.</p> <p>(3) Statele membre prevăd obligația ca firmele de investiții să respecte, atunci când stabilesc gama de instrumente financiare și de servicii pe care le oferă sau le recomandă și când identifică piețele-țintă respective, proceduri și măsuri</p>			
---	--	--	--

<p>menite să asigure îndeplinirea tuturor cerințelor aplicabile în temeiul Directivei 2014/65/UE, inclusiv a celor referitoare la informare, la evaluarea caracterului adecvat sau corespunzător, la stimulente și la gestionarea corespunzătoare a conflictelor de interese. În acest context, se procedează cu o atenție deosebită atunci când firmele distribuitoare intenționează să ofere sau să recomande produse noi sau când există variații ale serviciilor pe care le furnizează.</p> <p>(4) Statele membre prevăd obligația ca firmele de investiții să își revizuiască și să își actualizeze periodic mecanismele de guvernanta a produsului, pentru a se asigura că acestea rămân solide și conforme cu scopul în care au fost concepute, și să ia măsurile corespunzătoare atunci când este necesar.</p> <p>(5) Statele membre prevăd obligația ca firmele de investiții să revizuiască cu regularitate produsele de investiții pe care le oferă sau le recomandă și serviciile pe care le furnizează, ținând seama de orice eveniment care ar putea influența în mod semnificativ riscul potențial pentru piața-țintă identificată. Firmele verifică cel puțin dacă respectivul produs sau serviciu continuă să corespundă nevoilor, caracteristicilor și obiectivelor pieței-țintă identificate și dacă strategia de distribuție avută în vedere continuă să fie adecvată. Firmele analizează din nou piața-țintă și/sau actualizează mecanismele de guvernanta a produsului în cazul în care constată că au identificat greșit piața-țintă a unui anumit produs sau serviciu sau că produsul sau serviciul nu mai corespunde circumstanțelor pieței-țintă identificate, cum ar fi în cazul în care produsul devine nelichid sau foarte volatil ca urmare a unor modificări pe piață.</p> <p>(6) Statele membre prevăd obligația ca firmele de investiții să se asigure că persoana care îndeplinește funcția de verificare a conformității supraveghează dezvoltarea și revizuirea periodică a mecanismelor de guvernanta a produsului, în vederea detectării oricărui caz de nerespectare a obligațiilor prevăzute la prezentul articol.</p> <p>(7) Statele membre prevăd obligația ca firmele de investiții să se asigure că personalul relevant deține competențele de specialitate necesare pentru a înțelege caracteristicile și riscurile produselor pe care intenționează să le ofere sau să le</p>			
---	--	--	--

<p>recomande și serviciile furnizate, precum și nevoile, caracteristicile și obiectivele pieței-țintă identificate.</p> <p>(8) Statele membre prevăd obligația ca firmele de investiții să se asigure că organul de conducere exercită un control efectiv asupra procesului desfășurat de firmă în materie de guvernanță a produsului pentru a determina gama de produse de investiții pe care le oferă sau le recomandă și serviciile furnizate piețelor-țintă respective. Firmele de investiții se asigură că în rapoartele de conformitate transmise organului de conducere sunt furnizate în mod sistematic și informații cu privire la produsele pe care le oferă sau le recomandă și la serviciile furnizate. Rapoartele de conformitate se pun la dispoziția autorităților competente, la cererea acestora.</p> <p>(9) Statele membre se asigură că firmele distribuitoare transmit firmelor producătoare informații referitoare la vânzări și, când este cazul, informații referitoare la revizuirile menționate mai sus, pentru a sprijini evaluările de produs efectuate de către firmele producătoare.</p> <p>(10) Atunci când la distribuirea unui produs sau a unui serviciu lucrează împreună diferite firme, statele membre se asigură că răspunderea finală pentru îndeplinirea obligațiilor de guvernanță a produsului stabilite la prezentul articol îi revine firmei de investiții care întreține legătura directă cu clientul. Cu toate acestea, firmele de investiții care acționează ca intermediari:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) se asigură că informațiile relevante despre produs sunt transmise de la firma producătoare la ultima firmă distribuitoare din lanț; (b) permit firmelor producătoare obținerea de informații referitoare la vânzările de produse dacă acestea le solicită în vederea îndeplinirii obligațiilor de guvernanță a produsului care le revin; și (c) aplică obligațiile de guvernanță a produsului în cazul firmelor producătoare, după caz, în legătură cu serviciul pe care îl oferă. 			
<p style="text-align: center;">CAPITOLUL IV STIMULENTELE <i>Articolul 11</i> Stimulente</p>		<p style="text-align: center;">Prevederi UE netranspuse</p>	<p style="text-align: center;">Va fi transpus ulterior în acte normative elaborate de CNPF, în temeiul și conform art.168 alin.(3) din proiectul de lege.</p>

<p>(1) Statele membre prevăd obligația ca firmele de investiții care plătesc sau încasează vreun onorariu sau comision ori care furnizează sau primesc vreun beneficiu nepecuniar în legătură cu furnizarea unui serviciu de investiții sau a unui serviciu auxiliar către client să se asigure că în orice moment sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute la articolul 24 alineatul (9) din Directiva 2014/65/UE și cerințele prevăzute la alineatele (2)-(5).</p> <p>(2) Se consideră că onorariile, comisioanele sau beneficiile nepecuniare au scopul de a spori calitatea serviciului relevant furnizat clientului dacă îndeplinesc toate condițiile următoare:</p> <p>(a) sunt justificate de furnizarea unui serviciu suplimentar sau superior către clientul relevant, proporțional cu stimulentele primite, cum ar fi:</p> <p>(i) furnizarea de servicii neindependente de consultanță de investiții pentru o gamă largă de instrumente financiare adecvate, printre care și un număr corespunzător de instrumente de la furnizori terți de produse care nu au legături strânse cu firma de investiții, și oferirea accesului la astfel de instrumente;</p> <p>(ii) furnizarea de servicii neindependente de consultanță de investiții combinate: fie cu un serviciu, oferit cel puțin anual clientului, de a verifica dacă instrumentele financiare în care a investit clientul continuă să fie adecvate; fie cu un alt serviciu continuu care este probabil să fie de interes pentru client, cum ar fi consultanța în legătură cu varianta optimă sugerată de plasare a activelor acestuia; sau</p> <p>(iii) oferirea, la un preț competitiv, a accesului la o gamă largă de instrumente financiare care este probabil să corespundă nevoilor clientului, inclusiv la un număr corespunzător de instrumente de la furnizori terți de produse care nu au legături strânse cu firma de investiții, împreună fie cu furnizarea unor instrumente cu valoare adăugată, cum ar fi instrumentele de informare obiectivă, menite să ajute clienții relevanți la luarea deciziilor de investiții sau să le permită acestora să monitorizeze, să modeleze și să ajusteze gama de instrumente financiare în care au investit, fie cu furnizarea unor rapoarte periodice referitoare la performanța instrumentelor financiare și la costurile și taxele aferente acestora;</p>			
---	--	--	--

<p>(b) nu avantajează în mod direct firma destinată, acționarii sau angajații acesteia fără să existe beneficii concrete pentru clientul relevant;</p> <p>(c) sunt justificate de acordarea unui beneficiu continuu către clientul relevant în legătură cu un stimulent continuu.</p> <p>Onorariile, comisioanele sau beneficiile nepecuniare sunt considerate neacceptabile dacă furnizarea serviciilor relevante către client este pârinitoare sau denaturată ca urmare a respectivelor onorarii, comisioane sau beneficii nepecuniare.</p> <p>(3) Firmele de investiții îndeplinesc în mod continuu cerințele stabilite la alineatul (2), atât timp cât plătesc sau primesc onorarii, comisioane sau beneficii nepecuniare.</p> <p>(4) Firmele de investiții păstrează dovezi că toate onorariile, comisioanele sau beneficiile nepecuniare plătite sau primite de firmă au scopul de a spori calitatea serviciului relevant către client, și anume:</p> <p>(a) acestea țin o evidență internă cu toate onorariile, comisioanele și beneficiile nepecuniare pe care le primesc de la o parte terță în legătură cu furnizarea unor servicii de investiții sau a unor servicii auxiliare; și</p> <p>(b) consemnează atât modul în care calitatea serviciilor furnizate către clienții relevanți este sporită de onorariile, comisioanele și beneficiile nepecuniare pe care le plătesc sau le primesc ori pe care intenționează să le utilizeze, cât și măsurile pe care le iau pentru a nu-și afecta obligația de a acționa cu onestitate, corectitudine și profesionalism în interesul superior al clientului.</p> <p>(5) În legătură cu orice plată sau beneficiu primit de la părți terțe și orice plată sau beneficiu plătit acestora, firmele de investiții comunică clienților următoarele informații:</p> <p>(a) înainte de furnizarea serviciului de investiții sau a serviciului auxiliar relevant, firma de investiții comunică clientului informații cu privire la plata sau beneficiul în cauză, în conformitate cu articolul 24 alineatul (9) al doilea paragraf din Directiva 2014/65/UE. Beneficiile nepecuniare minore pot fi</p>			
---	--	--	--

<p>descrise în mod generic. Alte beneficii nepecuniare primite sau plătite de firma de investiții în legătură cu serviciul de investiții furnizat clientului sunt tarificate și comunicate separat;</p> <p>(b) dacă nu a putut stabili dinainte cuantumul unei plăți de primit sau de efectuat sau a unui beneficiu de primit sau de plătit, ci, în locul acestui cuantum, a comunicat clientului metoda de calculare a cuantumului respectiv, firma de investiții aduce ulterior la cunoștința clientului și cuantumul exact al plății sau al beneficiului primit sau plătit; și</p> <p>(c) atât timp cât primește stimulente (continue) în legătură cu serviciile de investiții furnizate clienților relevanți, firma de investiții aduce la cunoștința clienților, cel puțin o dată pe an și în mod individual, cuantumul efectiv al plăților sau al beneficiilor primite sau plătite. Beneficiile nepecuniare minore pot fi descrise în mod generic.</p> <p>La punerea în aplicare a acestor cerințe, firmele de investiții țin seama de normele privind costurile și taxele prevăzute la articolul 24 alineatul (4) litera (c) din Directiva 2014/65/UE și la articolul 50 din Regulamentul delegat (UE) 2017/565 al Comisiei (10).</p> <p>Când într-un canal de distribuție sunt implicate mai multe firme, fiecare firmă de investiții care furnizează un serviciu de investiții sau un serviciu auxiliar își respectă obligațiile de a comunica informații clienților săi.</p>			
<p><i>Articolul 12</i></p> <p>Stimulentele pentru serviciile independente de consultanță de investiții sau serviciile de administrare de portofolii</p> <p>(1) Statele membre se asigură că firmele de investiții care furnizează servicii independente de consultanță de investiții sau servicii de administrare a portofoliilor restituie clienților, cât de repede este rezonabil posibil după primire, toate onorariile, comisioanele sau alte beneficii pecuniare plătite sau acordate de părți terțe sau de persoane care acționează în numele unor părți terțe în legătură cu serviciile furnizate respectivului client. Toate onorariile, comisioanele sau</p>		<p>Prevederi UE netranspuse</p>	<p>Va fi transpus ulterior în acte normative elaborate de CNPF, în temeiul și conform art.168 alin.(3) din proiectul de lege.</p>

<p>beneficiile pecuniare primite de la părți terțe în legătură cu furnizarea unor servicii independente de consultanță de investiții și a unor servicii de administrare de portofolii sunt transferate integral clientului.</p> <p>Firmele de investiții introduc și aplică o politică prin care asigură atribuirea și transferarea către fiecare client în parte a tuturor onorariilor, comisioanelor sau a altor beneficii pecuniare plătite sau acordate de părți terțe sau de persoane care acționează în numele unor părți terțe în legătură cu furnizarea de servicii independente de consultanță de investiții și de servicii de administrare de portofolii.</p> <p>Firmele de investiții își informează clienții cu privire la onorariile, comisioanele sau alte beneficii pecuniare care le-au fost transferate, de exemplu prin intermediul unor declarații periodice de raportare transmise acestora.</p> <p>(2) Firmele de investiții care furnizează servicii independente de consultanță de investiții sau servicii de administrare de portofolii nu acceptă beneficii nepecuniare dacă acestea din urmă nu îndeplinesc criteriile pentru a fi considerate beneficii nepecuniare minore acceptabile, în conformitate cu alineatul (3).</p> <p>(3) Următoarele beneficii sunt considerate beneficii nepecuniare minore acceptabile numai dacă ele constau în:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) informații sau documentații care se referă la un instrument financiar sau la un serviciu de investiții și care sunt generice sau personalizate pentru a reflecta circumstanțele unui anumit client; (b) materiale scrise care provin de la o parte terță și care sunt comandate și plătite de un emitent din sectorul întreprinderilor sau de un potențial emitent pentru a promova o emisiune nouă a societății sau în cazul căruia firma terță este contractată și plătită de către emitent pentru a elabora în mod continuu astfel de materiale, cu condiția ca relația să fie clar comunicată în materiale și ca materialele să fie puse simultan la dispoziția tuturor firmelor de investiții care doresc să le primească sau publicului larg; 			
---	--	--	--

<p>(c) participări la conferințe, seminare și alte evenimente de formare având ca temă avantajele și caracteristicile unui anumit instrument financiar sau ale unui serviciu de investiții;</p> <p>(d) tratații cu o valoare minimă rezonabilă, cum ar fi alimente și băuturi în cursul unei întâlniri de afaceri sau al unei conferințe, al unui seminar sau al altor evenimente de formare menționate la litera (c); și</p> <p>(e) alte beneficii nepecuniare minore care, conform statelor membre, au capacitatea de a spori calitatea serviciului furnizat unui client și care, având în vedere nivelul total al beneficiilor acordate de o entitate sau de un grup de entități, nu riscă, prin amploarea și natura lor, să afecteze obligația firmei de investiții de a acționa în interesul superior al clientului.</p> <p>Beneficiile nepecuniare minore acceptabile sunt rezonabile și proporționale și nu riscă, prin amploarea lor, să influențeze comportamentul firmei de investiții în vreun mod care să fie în detrimentul intereselor clientului relevant.</p> <p>Beneficiile nepecuniare minore sunt comunicate înainte de furnizarea serviciilor de investiții sau serviciilor auxiliare relevante către clienți. În conformitate cu articolul 11 alineatul (5) litera (a), beneficiile nepecuniare minore pot fi descrise în mod generic.</p>			
<p style="text-align: center;"><i>Articolul 13</i></p> <p>Stimulentele care au legătură cu cercetarea</p> <p>(1) Statele membre se asigură că cercetările puse de către părți terțe la dispoziția firmelor de investiții care furnizează clienților servicii de administrare de portofolii sau alte servicii de investiții sau servicii auxiliare nu sunt considerate stimulente dacă sunt primite în schimbul oricăruia dintre elementele următoare:</p> <p>(a) plăți directe efectuate de firma de investiții din resursele sale proprii;</p> <p>(b) plăți dintr-un cont separat de plăți de cercetare care este controlat de firma de investiții, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții referitoare la operarea contului:</p>		<p>Prevederi UE netranspuse</p>	<p>Va fi transpus ulterior în acte normative elaborate de CNPF, în temeiul și conform art.168 alin.(3) din proiectul de lege.</p>

<p>(i)contul de plăți de cercetare este alimentat cu taxa specială de cercetare impusă clienților;</p> <p>(ii) ca parte a procesului prin care instituie un cont de plăți de cercetare și convin asupra unei taxe de cercetare cu clienții lor, firmele de investiții stabilesc și evaluează cu regularitate un buget de cercetare ca măsură administrativă internă;</p> <p>(iii) firma de investiții răspunde pentru contul de plăți de cercetare;</p> <p>(iv) firma de investiții evaluează cu regularitate calitatea cercetărilor achiziționate pe baza unor criterii solide de calitate și a capacității cercetărilor respective de a contribui la decizii de investiții mai bune.</p> <p>În ceea ce privește litera (b) de la primul paragraf, când recurg la un cont de plăți de cercetare, firmele de investiții furnizează clienților următoarele informații:</p> <p>(a) înainte de a furniza clienților un serviciu de investiții, informații cu privire la cuantumul înscris în bugetul de cercetare și la cuantumul taxei de cercetare estimate pentru fiecare client;</p> <p>(b) informații anuale cu privire la costurile totale suportate de fiecare client pentru cercetările efectuate de părți terțe.</p> <p>(2) Dacă o firmă de investiții operează un cont de plăți de cercetare, statele membre se asigură că respectiva firmă are și obligația de a pune la dispoziție, la cererea clienților săi sau a autorităților competente, un rezumat cu furnizorii plățiți din contul respectiv, cuantumul total plătit acestora într-o perioadă de timp determinată, beneficiile și serviciile primite de firma de investiții și o comparație dintre cuantumul total cheltuit din cont și bugetul stabilit de firmă pentru perioada respectivă, consemnând în acest rezumat fiecare restituire sau report, în cazul în care în cont rămân fonduri neutilizate. În sensul alineatului (1) litera (b) punctul (i), taxa specială de cercetare:</p> <p>(a) se bazează numai pe un buget de cercetare stabilit de firma de investiții în scopul stabilirii necesarului de cercetări efectuate de părți terțe în privința serviciilor de investiții oferite clienților săi; și</p> <p>(b) nu este legată de volumul și/sau valoarea tranzacțiilor executate în numele clienților.</p>			
--	--	--	--

<p>(3) Fiecare modalitate practică de colectare a taxei de cercetare de la client, dacă această taxă nu este colectată separat, ci împreună cu un comision de tranzacție, se referă la o taxă de cercetare identificabilă separat și respectă pe deplin condițiile stabilite la alineatul (1) primul paragraf litera (b) și la alineatul (1) al doilea paragraf.</p> <p>(4) Quantumul total al taxelor de cercetare primite nu poate să depășească bugetul de cercetare.</p> <p>(5) Firma de investiții convine cu clienții, în acordul de administrare a investițiilor firmei sau în condițiile generale, taxa de cercetare al cărei buget a fost stabilit de firmă și frecvența cu care taxa specială de cercetare va fi dedusă din resursele clientului pe parcursul anului. Bugetului de cercetare i se pot aduce majorări numai după ce clienților li s-au furnizat informații clare cu privire la astfel de majorări. Dacă la sfârșitul unei perioade există un excedent în contul de plăți de cercetare, firma ar trebui să dispună de un procedeu prin care fondurile respective să fie restituite clientului sau să fie incluse în bugetul de cercetare și în taxa de cercetare calculate pentru perioada următoare.</p> <p>(6) În sensul alineatului (1) primul paragraf litera (b) punctul (ii), bugetul de cercetare trebuie să fie gestionat exclusiv de firma de investiții și să se bazeze pe o evaluare rezonabilă a necesarului de cercetări efectuate de părți terțe. Alocarea bugetului de cercetare pentru achiziționarea de cercetări efectuate de părți terțe este controlată cu metode corespunzătoare și supravegheată de către conducerea superioară, pentru a se asigura că bugetul este gestionat și utilizat în interesul superior al clienților firmei. Aceste metode de control includ o pistă de audit clară în privința plăților efectuate către furnizorii de cercetări și un procedeu de verificare a modului în care au fost calculate sumele plătite prin raportare la criteriile de calitate menționate la alineatul (1) litera (b) punctul (iv). Firmele de investiții nu utilizează bugetul de cercetare și contul de plăți de cercetare în scopul de a finanța cercetări interne.</p>			
<p>(7) În sensul alineatului (1) litera (b) punctul (iii), firma de investiții poate să delege unei părți terțe administrarea contului de plăți de cercetare, dacă prin această măsură se facilitează</p>		<p>Prevederi UE netranspuse</p>	<p>Va fi transpus ulterior în acte normative elaborate de CNPF,</p>

achiziționarea de cercetări efectuate de părți terțe și plățile către furnizorii de cercetări în numele firmei de investiții, fără întârzieri nejustificate, conform instrucțiunilor firmei de investiții.			în temeiul și conform art.168 alin.(3) din proiectul de lege.
<p>(8) În sensul alineatului (1) litera (b) punctul (iv), firmele de investiții stabilesc toate elementele necesare în cadrul unui document de măsuri și proceduri pe care îl transmit clienților lor. În acest document se stabilește, de asemenea, în ce măsură cercetările achiziționate prin contul de plăți de cercetare ar putea fi de folos portofoliilor clienților, inclusiv, când este cazul, prin luarea în considerare a strategiilor de investiții aplicabile diferitelor tipuri de portofolii, și care este abordarea adoptată de firmă pentru a repartiza în mod corect costurile de acest fel între diferitele portofolii ale clienților.</p> <p>(9) Firmele de investiții care furnizează servicii de executare identifică taxe separate pentru aceste servicii, care reflectă numai costurile pentru executarea tranzacției. Orice alt beneficiu sau serviciu furnizat de către aceeași firmă de investiții către firme de investiții cu sediul în Uniune, face obiectul unei taxe care poate fi identificată separat; furnizarea de astfel de beneficii și servicii și taxele aferente nu sunt influențate și nici condiționate de valoarea plăților pentru serviciile de executare.</p>		Prevederi UE netranspuse	Va fi transpus ulterior în acte normative elaborate de CNPF, în temeiul și conform art.168 alin.(3) din proiectul de lege.
<p style="text-align: center;">CAPITOLUL V DISPOZIȚII FINALE <i>Articolul 14</i></p> <p style="text-align: center;">Intrarea în vigoare și aplicarea</p> <p>(1) Statele membre adoptă și publică, până la 3 iulie 2017, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor acte. Statele membre aplică respectivele acte de la 3 ianuarie 2018. Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.</p> <p>(2) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.</p>		Prevederi UE neaplicabile	Prevederi privind obligațiile statelor membre inaplicabile Republicii Moldova ca stat candidat.

<p><i>Articolul 15</i></p> <p>Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.</p> <p><i>Articolul 16</i></p> <p>Prezenta directivă se adresează statelor membre.</p> <p>Adoptată la Bruxelles, 7 aprilie 2016.</p>			
---	--	--	--